

خبر

«متری شش و نیم» را خانواده‌ها باید هر ۶ ماه یک بار ببینند

بخش فرهنگی – سید جمال ساداتیان با بیان اینکه خانواده‌ها هر شش ماه یک بار باید «متری شش و نیم» را ببینند، معتقد است: ما گاهی تصویری از جامعه داریم که انگار در بهشت برین زندگی می‌کنیم و اگر کوچک‌ترین حرف در سینما زده شود، کیان خانواده تهدید می‌شود! به گزارش ایسنا، در حالی که موضوع رده بندی سنی فیلم‌ها این روزها بحث داغ سینماست، دو تهیه‌کننده سینما ۲۱ مهر ماه در گفتگویی با برنامه صبحگاهی شبکه سه، نظرات‌شان درباره طرح رده بندی سنی سینماها مطرح کردند.

ننامه «سلام صبح بخیر» میزبان سیدجمال ساداتیان تهیه‌کننده سینما بود تا با او درباره عملکرد سازمان سینمایی در جرایب کردن بحث رده بندی سنی در سینما گفتگو کند، همچنین با حبیب اسماعیلی دیگر تهیه‌کننده سینما نیز دراین خصوص به گفتگوی تلفنی پرداخت. ساداتیان در ابتدا گفت: در دو ماه محرم و صفر محدودیت اکران فیلم‌ها پیش آمد و بیشتر فیلمهای مفرح و شاداب در این دو ماه اکران نمی‌شوند. وی درباره اینکه حتی طبق رده بندی سنی فیلم مفرح «کلوب همسران» برای زیر ۱۵ سال مناسب نیست، ادامه داد: سینمای ایران برای ایامی دچار محدودیت‌هایی است و ما فاطمی‌ه اول و دوم داریم و برخی فضاهایی در کشور ایجاد می‌کنند که وزارت ارشاد را تحت فشار قرار می دهد و محافظه کار می کند. وی در خصوص رده بندی افزود: وزارت ارشاد برای اینکه از اتهاماتی که به آن وارد می شود جلوگیری کند، سفت و سخت در این حوزه عمل کرده است و ممکن است خیلی فیلم ها واقعا ۱۵+ نباشد. ساداتیان اذعان کرد: بچه‌ها همین حالا خیلی در معرض مسائل اجتماعی متعدد هستند و جامعه ما ابستن حوادث متعدد است و این فیلمها هشداردهنده هستند بنابراین «متری شش و نیم» را باید ۶ ماه یک بار خانواده‌ها در خانه ببینند و اینکه سن اعتیاد به ۱۵ سال رسیده، خطرناک است و فیلمها می توانند تذکر بدهند. این تهیه‌کننده یادآور شد: انقدر فیلترهای تولید تنگ شده است که ما شاید اصلا به این رده بندی‌ها نیاز نداشته باشیم و حالا که ارشاد تحت فشار مجبور شد این رده بندی را قرار بدهد، نمی‌دانم چرا فوه قضاییه این رده بندی را وتو کرد. به نظر من بسیاری از این فیلمها جای رده بندی ندارد.

ساداتیان تصریح کرد: اتفاق که برخی آدمهای دغدغه مند به هنر فشار می آورند این افتقار می افتد و کشوری که این همه بزه اجتماعی دارد سینمای آن باید تبلور اتفاقات جامعه باشد. اتفاقا بچه ها باید چنین آثاری را ببینند تا کار رویشان اثر بگذارد و گرنه سخنرانی که تاثیرگذار نیست و حوزه تصویر موثر است.

در ادامه حبیب اسماعیلی تهیه‌کننده سینما نیز روی خط برنامه آمد که اجرای آن را محمد صابری برعهده داشت و درباره انتقادی که به بحث رده بندی سنی فیلمها وجود دارد، توضیح داد: من مطلقا مخالف رده بندی سنی نیستم و این موضوع در همه دنیا مرسوم است و فیلیمهایی که مسائل جنسی یا خشونت دارد ممنوع است. مسائل جنسی را که ما در سینما نداریم و خشونت هایمان نیز کنترل شده است.

وی افزود: فیلمهای روی پرده را که مرور می کردم، دیدم همه شان شرایط سنی دارد و حتی برخی فیلمها ۹+ سال است. این موضوع اعتماد خانواده‌ها را سلب می کند و اثرات مخربی دارد. مخاطبان سینماها هم در این اواخر ریزش داشته است. بنابراین من با این سیستم رده بندی سنی مشکل دارم. اسماعیلی یادآور شد: اصلا ما برای ۱۲ سال و ۱۵ سال به پایین چه کرده‌ایم و چه سرگرمی در سینما برای آنها داشته‌ایم؟ ساداتیان نیز درباره اینکه چطور می توان به رده بندی ایده آلی برای راهنمایی مخاطبان رسید، تاکید کرد: اکنون حتی اگر روی فیلمهای طنز هم تمرکز کنیم، همه آنها با دیالوگ هایی که دارند باید ۱۵+ باشند و نمی‌دانم در ادامه چه اتفاقی برای سینما خواهد افتاد. ما مادام داریم انفعالی برخورد می‌کنیم. سینما یک جوهره و خمیرمایه و رسالت دارد و ما باید بگذاریم وظیفه اش را انجام بدهد. ما خط قرمزهای کلی داریم و باید بگذاریم سینما با رعایت همین خطوط کارش را بکند.

وی در پایان گفت: این موضوع قرار است هشدار رهنده باشد و کسانی را که درباره مسائل زیادی دغدغه دارند، راهنمایی کند اما اینکه پدر و مادر را به سینما راه بدهند و بچه ها را راه ندهند ظاهر جالبی ندارد! در حالی این اظهارات مطرح شد که روز گذشته خبری که از سوی یک منتقد سینما در برنامه هفت مبنی بر توقف طرح رده‌بندی سنی فیلم‌ها در سینماها منتشر شد در برخی رسانه‌ها بازنشر شد؛با این محتوا که دادستانی کل کشور درخواست ابطال دستورالعمل رده‌بندی سنی فیلم‌های سینمایی را به دیوان عدالت اداری داده است و دیوان هم دستور توقف اجرای آن را صادر کرده است.

این موضوع باعث شد دیروز سازمان سینمایی به برخی رسانه‌ها توضیح بدهد، توضیحی که نشان می‌داد که پیش نویس دستور العمل که ۱۰ اردیبهشت ماه منتشر شده مدنظر این ابطال بوده است و سازمان سینمایی معیارش دستورالعملی است که شهریور ماه منتشر کرده است و هنوز دستور ابلاغ آن منتشر نشده است. اما هیچ توضیح شفافی از سوی سازمان سینمای بصورت عمومی ارایه نشد که آیا درجه بندی سنی فیلم‌ها فعلا ادامه پیدا می‌کند یا خیر؟! و به دو خط توضیح کلی بسنده شد.

جدیدترین خبر رسمی از فیلم مهران احمدی

بخش فرهنگی – فیلمبررداری دومین فیلم سینمایی مهران احمدی با نام «سگ بند(یکی از فنون کشتی پهلوانی)» به نویسندگی حمید اکبری خاتمه و تهیه‌کنندگی محمد حسین قاسمی آغاز شد. به گزارش ایسنا، نزدیک به ۷۰ درصد از فیلمبرداری این فیلم سینمایی در تهران و ۳۰ درصد دیگر در خارج از کشور فیلمبرداری می‌شود. امیر جعفری، بهرام افشاری، سیروس گرجستانی، نازنین بیاتی، بهاره کیان افشار، علی تقی پور، ناهید مسلمی، سعید امیر سلیمانی، مه‌طاهر مظلومی، عزت الله مهرآوران، سیمک سلیمانی، امین فیضی و مهران احمدی بازیگران «سگ بند» هستند. در خلاصه داستان این فیلم سینمایی آمده است: هیچ وقت گول اسم و ظاهر آدمها رو نخورید؛ لشکر هیتلر با اون عظمت، اسمش نازی بود.

عوامل «سگ بند» عبارتند از: مدیر فیلمبرداری: ساعد نیک‌ذات، طراح صحنه و لباس: سیامک احصایی ، مدیر صداپردازی: آرش برومند، طراح گریم: عباس عباسی، مدیر تولید: مسعود زمانی، مدیر برنامه ریزی و دستیار یک: روزبه سجادی حسینی، منشی صحنه: آناهید روستا، عکاس طاه، مدیر تدارکات: علیرضا اصلانی، تدوین: حمید نجفی راه، جلوه های ویژه میدانی: آرش آقاییک، جلوه ویژه رایانه ای: فرید ناظر فیضی، سرمایه‌گذار: سعید خادمی، جانشین تهیه: محمدحسین انصاری، روابط عمومی: ادریس رفیع زاده

{فرهنگ و هنر}

مصاحبه سایت نوبل با «توکارچوک» و «هاندکه»

بخش فرهنگی – «ولگا توکارچوک» و «پیتر هاندکه» در مصاحبه رسمی با سایت نوبل از احساس خود پس از کسب مهم‌ترین جایزه دنیای ادبیات سخن گفتند.

به گزارش ایسنا، برندگان نوبل ۲۰۱۸ و ۲۰۱۹ در ماه دسامبر با حضور در محل آکادمی سوئد مدال نوبل ادبیات را دریافت خواهند کرد و به سخنرانی خواهند پرداخت.

در زیر مصاحبه رسمی و کوتاه

سایت جایزه نوبل با دو برگزیده نوبل ادبیات را می‌خوانید:

چنین جوایزی به ما نوعی خوش‌بینی می‌بخشد

«ولگا توکارچوک» نویسنده ۵۶ساله لهستانی در اولین مصاحبه رسمی با سایت بنیاد نوبل از اهمیت جایزه نوبل ادبیات ۲۰۱۹ به عنوان نمادی از امید برای کسانی صحبت کرد که نگران بحران دموکراسی در اروپای مرکزی هستند. او زمانی خبر برنده شدن نوبل ادبیات را شنید در کشور آلمان در تور معرفی نسخه آلمانی کتاب «سفر یعقوب» بود.

◆ چگونه خبر کسب جایزه را شنیدید؟
در یک شرایط جالب، چرا که همان‌طور که گفتم در جاده بودم و مشغول رانندگی در آلمان که آن‌ها ۱۵ دقیقه قبل از اعلام برندگان با من تماس گرفتند و من بسیار شگفت‌زده شدم. هنوز هم بسیار شگفت‌زده‌ام و نمی‌توانم درستی برای ابزار احساساتم پیدا کنم. خیلی خوشحال هستم و افتخار می‌کنم که در کنار «پیتر هاندکه» این جایزه را کسب کرده‌ام چرا که هر دو ما از اروپای مرکزی هستیم و این برای من واقعا معنادار است.

◆ فکر می‌کنید چه وجه تمایزی میان نوشته‌های اروپای مرکزی و سایر نقاط به عنوان مثال غرب اروپا وجود دارد؟

این موضوعی بسیار طولانی است، اما در حال حاضر فکر می‌کنم که ما در اروپای مرکزی مشکلاتی درباره دموکراسی داریم. ما در تلاش هستیم تا راه خودمان را برای مدیریت کردن این مشکلات پیدا کنیم و فکر می‌کنم چنین جایز ادبی به طریقیم به ما نوعی خوش‌بینی می‌بخشد که ما نیز چیزی برای گفتن به جهان داریم و هنوز فعالیم و این توانایی را داریم که خودمان را ابزار کنیم و چیزی عمیق برای گفتن به تمام دنیا داریم. امیدوارم و این موضوع برای من بسیار خاص است. بسیار مفتخرم که من و «پیتر هاندکه» اولین کسانی هستیم که پس از بحران در آکادمی سوئد، موفق به کسب نوبل ادبیات می‌شویم و این نیز برای من بسیار معنادار است. بسیار متشکرم.

بیشترین آرامش را زمان نوشتن دارم
«پیتر هاندکه» نویسنده آلمانی پیش‌تر نیز در گفت‌وگوی کوتاه و رسمی با سایت نوبل پس از کسب جایزه نوبل ادبیات ۲۰۱۹، ضمن صحبت کردن درباره آثارش، از حس آزادی غیرقابل وصف پس از شنیدن خبر دریافت جایز و نیاز به یک دگردیسی دیگر در خودش صحبت کرد.
◆ شما گفته‌اید که دریافت جایزه نوعی حس آزادی به شما داده است. می‌توانید این حس را بیشتر توضیح دهید؟

می‌توانم آن را توضیح دهم؛ یک حس آزادی بود که پیش‌تر تجربه نکرده بودم. به نوعی حسی که در آنجا احساس می‌کنم این حس آزادی من نبود، یک حس آزادی از بیرون بود. نمی‌دانم. یک نوع آزادی کلاما بی‌معنی و پوچ.
◆ کمیته نوبل ادبیات در توصیف دلیل اعطای نوبل ادبیات ۲۰۱۹ به کاوش و اکتشاف شما در حاشیه و پیرامون اشاره کرده است. آیا فکر می‌کنید این جایی است که احساس می‌کنید وجود دارید؟
همه چیز خلق می‌شود که نابود شود و فکر می‌کنم به عنوان یک کاوشگر حاشیه‌ها احساس خوبی دارم. این روزها و در این سن و سال احساس می‌کنم باید به نوعی یک دگردیسی داشته باشم، همان‌طور که همه نویسندگان باید این تغییر بزرگ را داشته باشند و با آن زندگی کنند. هیچ ایدئولوژی‌ای از حاشیه وجود نداشت ... من آن را سر جایم احساس می‌کنم و می‌خواستم آن را به دیگران نیز بگویم.
◆ به نظر می‌رسد شما در نقطه مقابل برخی از دیدگاه‌های عموما تثبیت‌شده قرار دارید؟
بله این مفهبت من است. اما برخی اوقات نیز در مسیر عموم افراد زندگی می‌کنم و شبیه افراد دیگر هستم. اما نمی‌توانم خودم را تعریف کنم و از این موضوع که حتی نمی‌توانم تعریفی حتی از آثارم داشته باشم واقعا خوشحال هستم. اما متأسفانه مردم این پرسش را زیاد مطرح می‌کنند.

◆ شما نویسنده پرکاری بوده‌اید و در بسیاری از ژانرها نوشته‌اید و مشخصا از فرآیند نوشتن لذت می‌برید. آن چه بیشترین لذت را را برای تان به همراه دارد چیست؟
رویاپردازی ... پیش از آن‌که شروع به نوشتن کنم. رویا پردازی درباره کتاب، درباره سفر و عزیمت. برخی مواقع در پایان روزها و زمانی که روز را به پایان برده‌ام تمام چیزهایی که نوشته‌ام به شکل دریایی عجیب به سمت من بازمی‌گردد. این احساس بسیار خوبی است. برخی مواقع نوشتن همانند یک موج به سمت من بازمی‌گردد ... موجی از خوشبختی. برخی مواقع و نه همیشه!

◆ آیا این چیزی است که در پی دست یافتن به آن هستید؟
منصف بودن ... منصف بودن. شما نمی‌توانید به خود دستور دهید که عادل و منصف باشید اما بعد از مدتی متوجه می‌شوید که آن‌چه انجام داده‌اید عدالت بوده است. پس از آن‌که کار را انجام دادید و در حین و فرآیند آن.

◆ می‌توانید بگویید کدام یک از آثارتان این احساس را به بهترین شکل ممکن به شما می‌دهد؟
من کتاب‌های خودم را نمی‌خوانم اما برخی مواقع که ویرایش جدیدی از آن‌ها منتشر می‌شود این‌ها را باز می‌کنم و احساس می‌کنم زندگی نویسنده‌شان آن‌قدرها ناامیدکننده و بد نبوده است. بسیاری از جملاتم را فراموش می‌کنم. برخی مواقع خوانندگان آثارم درباره چیزهایی در کتابم به من می‌گویند که اصلا به یاد نمی‌آورم و از شنیدن‌شان حیرت‌زده می‌شوم. آن‌ها نقل قولی از کتاب من می‌آورند و من می‌گویم این برای من نیست و به یاد نمی‌آورم که آن را نوشته باشم. اما در ذهنم بسیار باهوش هستم و آرام. بیشترین آرامش را زمانی دارم که در حال نوشتن هستم.

اشکال تصحیح هوشنگ ابتهاج از دیوان حافظ

کلمات و ابیات حافظ پیش می‌آید، معمولا روی یک نسخه تمرکز نمی‌کنند و همه را می‌بینند. این استاد دانشگاه در پاسخ به این سوال که او چه تصحیحی را به مخاطبان پیشنهاد می‌دهد، اظهار کرد: پیشنهاد من برای مخاطباتی که به دنبال خرید یک نسخه معتبر از دیوان حافظ می‌گردند، دیوان حافظ به تصحیح مرحوم نائل خانلری است.

مظفری با اشاره به دلایل علاقه بسیاری از مخاطبان نسبت به تصحیح سایه گفت: باید به این نکته نیز توجه کنیم که خیلی از اهالی ادبیات علاقه زیادی به تصحیح سایه دارند. من هم وقتی تصحیح سایه را می‌خوانم، بسیار ذوق می‌کنم و حافظ‌خوانی از روی نسخه سایه بیشتر از نسخه خانلری به آدم می‌چسبد. وی ادامه داد: سایه، یکی از شاعران بزرگ ماست؛ او ذوق شاعری دارد و بر اساس ذوق خودش کلماتی را به دیگری ترجیح داده است. یعنی می‌گوید من اگر حافظ بودم این کلمه را می‌گذاشتم، در حالی که معمولا در کارهای آکادمیک روی ذوق کاری انجام نمی‌شود و بر اساس نسخه‌های اقدم و نسخه‌های بعد از آن و تحولات تصحیح می‌کنند. بنابراین خواندن حافظ با تصحیح سایه از لحاظ ذوقی خیلی دلچسب‌تر است اما از نظر علمی حرف و حدیث زیاد است. برای مثال می‌گویند از کجا معلوم که ذوق حافظ با سایه یکی بوده و او از چنین کلماتی استفاده کرده است.

بخش فرهنگی

فرهنگی

فرهنگی

فرهنگی

بخش فرهنگی – «ولگا توکارچوک» و «پیتر هاندکه» در مصاحبه رسمی با سایت نوبل از احساس خود پس از کسب مهم‌ترین جایزه دنیای ادبیات سخن گفتند.

به گزارش ایسنا، برندگان نوبل ۲۰۱۸ و ۲۰۱۹ در ماه دسامبر با حضور در محل آکادمی سوئد مدال نوبل ادبیات را دریافت خواهند کرد و به سخنرانی خواهند پرداخت.

در زیر مصاحبه رسمی و کوتاه سایت جایزه نوبل با دو برگزیده نوبل ادبیات را می‌خوانید:

چنین جوایزی به ما نوعی خوش‌بینی می‌بخشد

«ولگا توکارچوک» نویسنده ۵۶ساله لهستانی در اولین مصاحبه رسمی با سایت بنیاد نوبل از اهمیت جایزه نوبل ادبیات ۲۰۱۹ به عنوان نمادی از امید برای کسانی صحبت کرد که نگران بحران دموکراسی در اروپای مرکزی هستند. او زمانی خبر برنده شدن نوبل ادبیات را شنید در کشور آلمان در تور معرفی نسخه آلمانی کتاب «سفر یعقوب» بود.

◆ چگونه خبر کسب جایزه را شنیدید؟

در یک شرایط جالب، چرا که همان‌طور که گفتم در جاده بودم و مشغول رانندگی در آلمان که آن‌ها ۱۵ دقیقه قبل از اعلام برندگان با من تماس گرفتند و من بسیار شگفت‌زده شدم. هنوز هم بسیار شگفت‌زده‌ام و نمی‌توانم درستی برای ابزار احساساتم پیدا کنم. خیلی خوشحال هستم و افتخار می‌کنم که در کنار «پیتر هاندکه» این جایزه را کسب کرده‌ام چرا که هر دو ما از اروپای مرکزی هستیم و این برای من واقعا معنادار است.

◆ فکر می‌کنید چه وجه تمایزی میان نوشته‌های اروپای مرکزی و سایر نقاط به عنوان مثال غرب اروپا وجود دارد؟

این موضوعی بسیار طولانی است، اما در حال حاضر فکر می‌کنم که ما در اروپای مرکزی مشکلاتی درباره دموکراسی داریم. ما در تلاش هستیم تا راه خودمان را برای مدیریت کردن این مشکلات پیدا کنیم و فکر می‌کنم چنین جایز ادبی به طریقیم به ما نوعی خوش‌بینی می‌بخشد که ما نیز چیزی برای گفتن به جهان داریم و هنوز فعالیم و این توانایی را داریم که خودمان را ابزار کنیم و چیزی عمیق برای گفتن به تمام دنیا داریم. امیدوارم و این موضوع برای من بسیار خاص است. بسیار مفتخرم که من و «پیتر هاندکه» اولین کسانی هستیم که پس از بحران در آکادمی سوئد، موفق به کسب نوبل ادبیات می‌شویم و این نیز برای من بسیار معنادار است. بسیار متشکرم.

بیشترین آرامش را زمان نوشتن دارم
«پیتر هاندکه» نویسنده آلمانی پیش‌تر نیز در گفت‌وگوی کوتاه و رسمی با سایت نوبل پس از کسب جایزه نوبل ادبیات ۲۰۱۹، ضمن صحبت کردن درباره آثارش، از حس آزادی غیرقابل وصف پس از شنیدن خبر دریافت جایز و نیاز به یک دگردیسی دیگر در خودش صحبت کرد.
◆ شما گفته‌اید که دریافت جایزه نوعی حس آزادی به شما داده است. می‌توانید این حس را بیشتر توضیح دهید؟

می‌توانم آن را توضیح دهم؛ یک حس آزادی بود که پیش‌تر تجربه نکرده بودم. به نوعی حسی که در آنجا احساس می‌کنم این حس آزادی من نبود، یک حس آزادی از بیرون بود. نمی‌دانم. یک نوع آزادی کلاما بی‌معنی و پوچ.
◆ کمیته نوبل ادبیات در توصیف دلیل اعطای نوبل ادبیات ۲۰۱۹ به کاوش و اکتشاف شما در حاشیه و پیرامون اشاره کرده است. آیا فکر می‌کنید این جایی است که احساس می‌کنید وجود دارید؟
همه چیز خلق می‌شود که نابود شود و فکر می‌کنم به عنوان یک کاوشگر حاشیه‌ها احساس خوبی دارم. این روزها و در این سن و سال احساس می‌کنم باید به نوعی یک دگردیسی داشته باشم، همان‌طور که همه نویسندگان باید این تغییر بزرگ را داشته باشند و با آن زندگی کنند. هیچ ایدئولوژی‌ای از حاشیه وجود نداشت ... من آن را سر جایم احساس می‌کنم و می‌خواستم آن را به دیگران نیز بگویم.

◆ به نظر می‌رسد شما در نقطه مقابل برخی از دیدگاه‌های عموما تثبیت‌شده قرار دارید؟
بله این مفهبت من است. اما برخی اوقات نیز در مسیر عموم افراد زندگی می‌کنم و شبیه افراد دیگر هستم. اما نمی‌توانم خودم را تعریف کنم و از این موضوع که حتی نمی‌توانم تعریفی حتی از آثارم داشته باشم واقعا خوشحال هستم. اما متأسفانه مردم این پرسش را زیاد مطرح می‌کنند.

◆ شما نویسنده پرکاری بوده‌اید و در بسیاری از ژانرها نوشته‌اید و مشخصا از فرآیند نوشتن لذت می‌برید. آن چه بیشترین لذت را را برای تان به همراه دارد چیست؟
رویاپردازی ... پیش از آن‌که شروع به نوشتن کنم. رویا پردازی درباره کتاب، درباره سفر و عزیمت. برخی مواقع در پایان روزها و زمانی که روز را به پایان برده‌ام تمام چیزهایی که نوشته‌ام به شکل دریایی عجیب به سمت من بازمی‌گردد. این احساس بسیار خوبی است. برخی مواقع نوشتن همانند یک موج به سمت من بازمی‌گردد ... موجی از خوشبختی. برخی مواقع و نه همیشه!

◆ آیا این چیزی است که در پی دست یافتن به آن هستید؟
منصف بودن ... منصف بودن. شما نمی‌توانید به خود دستور دهید که عادل و منصف باشید اما بعد از مدتی متوجه می‌شوید که آن‌چه انجام داده‌اید عدالت بوده است. پس از آن‌که کار را انجام دادید و در حین و فرآیند آن.

◆ می‌توانید بگویید کدام یک از آثارتان این احساس را به بهترین شکل ممکن به شما می‌دهد؟

کار در صدا و سیما آنجاست که هر اشتباهی در آن مرجع می‌شود، به ویژه اینکه اگر دو یا سه بار تکرار شود و خطر این است. خوب یا بد چه قبول داشته باشیم و چه نداشته باشیم صداوسیما پرمخاطب است. پس باید از زبان عمومی جامعه زبان فارسی، بسیار مراقبت کند؛ البته باید بگویم این اصرار در تمام دنیا وجود دارد. من قبلا فکر می‌کردم ما زیادی بحث ادبیات را شور می‌کنیم که مراقب باشیم چه می‌گوییم و چه می‌نویسیم؛ در حالی که اینگونه نیست. من می‌گفتم به هر واژه‌ای که می‌نویسید کمی فکر و تعمق کنید که معنی آن چیست. من در پاریس متوجه شدم که فرانسوی‌ها خیلی اصرار به ادبیاتشان دارند، اما‌ها هم همین‌طور. چینی‌ها، ژاپنی‌ها و کره‌ای‌ها که به شدت از زبان برجشان پاسداری می‌کنند، خیلی اصطلاحات فناورانه و مربوط به تکنولوژی هست که ما معادل آن را نداریم و باید به آنها راه بدهیم. تا

کار در صدا و سیما آنجاست که هر اشتباهی در آن مرجع می‌شود، به ویژه اینکه اگر دو یا سه بار تکرار شود و خطر این است. خوب یا بد چه قبول داشته باشیم و چه نداشته باشیم صداوسیما پرمخاطب است. پس باید از زبان عمومی جامعه زبان فارسی، بسیار مراقبت کند؛ البته باید بگویم این اصرار در تمام دنیا وجود دارد. من قبلا فکر می‌کردم ما زیادی بحث ادبیات را شور می‌کنیم که مراقب باشیم چه می‌گوییم و چه می‌نویسیم؛ در حالی که اینگونه نیست. من می‌گفتم به هر واژه‌ای که می‌نویسید کمی فکر و تعمق کنید که معنی آن چیست. من در پاریس متوجه شدم که فرانسوی‌ها خیلی اصرار به ادبیاتشان دارند، اما‌ها هم همین‌طور. چینی‌ها، ژاپنی‌ها و کره‌ای‌ها که به شدت از زبان برجشان پاسداری می‌کنند، خیلی اصطلاحات فناورانه و مربوط به تکنولوژی هست که ما معادل آن را نداریم و باید به آنها راه بدهیم. تا

استفاده می‌شود و مورد تأیید بیشتر استادان زبان فارسی است، تصحیح مرحوم پرویز نائل خانلری است. در این تصحیح ما شاهد بررسی‌های علمی و دقیق‌تری هستیم. البته با همه این تفاسیر بیان این نکته که همه حافظ‌پژوهان به این نسخه اعتماد دارند، چندان درست نیست و معمولا در مقالات به دلیل وزن علمی و آکادمیک و تصحیح منطقی خانلری از تصحیح او استفاده می‌شود و به او ارجاع می‌دهند. وی ادامه داد: با این حال در کنار تصحیح خانلری، تصحیح محمد قزوینی و قاسم غنی یک جایگاه دارد، تصحیح سایه جایگاهی دیگر، تصحیح سلیم نیساری و دیگران نیز جایگاه خودشان را دارد. به این منظور وقتی بحث تحقیقی روی

دوشنبه ۲۲ مهر ۱۳۹۸

خبر

به دلیل حادثه آتش‌سوزی طراح صحنه سریال «خواب زده» درگذشت

بخش فرهنگی – مهدی جعفری که به دلیل آتش‌سوزی در محل تصویربرداری سریال نمایش خانگی «خواب زده» دچار سوختگی حاد شده بود، بعد از دو روز بستری، صبح دیروز (۲۱ مهر ماه) در بیمارستان در گذشت.

الهام غفوری تهیه‌کننده سریال «خواب‌زده» در گفت‌وگویی با ایسنا، با تأیید خبر درگذشت مهدی جعفری گفت: آخرین روزهای تصویربرداری را پشت سر گذاشته بودیم، نمی‌دانیم واقعا چه اتفاقی افتاد، سوختگی انقدر شدید بود که نمی‌شد کاری کرد. کار ما متوقف شده است چون نه دکور را داریم و نه وحید را. وی در ادامه درباره‌ی مراسم تشییع این طراح صحنه گفت: فعلا کارهای ترخیص انجام و به کرج که محل زندگی‌اش بود منتقل شده است. پس از انجام مراحل پزشکی قانونی مراسم برگزار خواهد شد.

این تهیه‌کننده گفت: ما برای کارشناسی حادثه رخ داده در خواست کارشناسی کرده‌ایم. چون کسی داخل آن لوکیشن نبود، واقعا باید ببینیم ماجرا چه بوده است؟ نمی‌دانیم واقعا چه اتفاقی افتاده است. لوکیشن ما فینال کار بود و کاملا برآی فیلم‌برداری آماده شده بود و همه باید آنجا را ترک می‌کردند. نمی‌دانم چه اتفاقی افتاده که ایشان دوباره به لوکیشن بازگشته و آن اتفاق افتاد. خداوند به خانواده مهدی جعفری صبر بدهد. روز گذشته شنبه ۲۰ مهر ماه، مهدی جعفری طراح صحنه تلویزیون به دلیل آتش سوزی در محل تصویربرداری سریال شبکه خانگی «خواب زده» دچار ۸۵ درصد سوختگی شد. خواب زده به تهیه‌کنندگی الهام غفوری و کارگردانی سیروس مقدم، به نویسندگی سعید نعمت‌الله، سریالی در ژانر وحشت برای نمایش خانگی است که با انجام مراحل تصویربرداری و سپری کردن مراحل فنی در شبکه نمایش خانگی توزیع می‌شود.

کارمان پارسی‌نژاد: جریان‌های ادبی را فراموش کرده‌اند

بخش فرهنگی – کارمان پارسی‌نژاد که معتقد است دستگاه‌های دولتی جریان‌های ادبی را فراموش کرده‌اند از وضعیت برگزاری این روزهای نشست‌های انجمن‌های ادبی می‌گوید. این داستان‌نویس در گفت‌وگو با ایسنا، درباره وضعیت برگزاری نشست‌های انجمن‌های ادبی اظهار کرد: البته ارتباط نزدیک من فقط با انجمن «قلم» است و چندان نسبت به سایر انجمن‌ها شناخت کافی ندارم اما دورادور که با اعضای انجمن «قلم» صحبت می‌کنیم این انسبابط وجود دارد که انجمن‌های دیگر آن‌چنان فعال نیستند؛ یعنی فعالیت‌شان خیلی مختصر شده و جلسات‌شان را به‌طور مدون برگزار نمی‌کنند و عملا غیرفعال هستند و تنها گاهی کمک‌هایی از نهادهای مختلف می‌گیرند و به همین حد بسنده کرده‌اند.

او سپس در پاسخ به سوال مطرح‌شده درباره میزان حمایت سازمان‌ها و نهادهای ذی‌ربط از انجمن‌های ادبی و این نشست‌ها گفت: به‌طور کلی با توجه به فعالیت‌هایی که انجمن‌ها در سال‌های قبل‌تر داشتند، فکر می‌کنم دستگاه‌های دولتی دیگر آن‌چنان توجهی به انجمن‌ها ندارند و این‌ها هم به ندرت هم در این حوزه‌ها کاری انجام می‌شود یا سماجت و پیگیری‌هایی است که خود آن انجمن‌ها دارند؛ به قول معروف آن‌قدر موی دماغ آن سازمان یا نهاد می‌شوند تا به زور می‌توانند کمک‌ی را – چه در زمینه مکان برگزاری و چه در سایر زمینه‌ها – دریافت کنند، وگرنه نهادها در شرایط کنونی نسبت به این انجمن‌ها کاملا بی‌تفاوت هستند.

پارسی‌نژاد افزود: سال‌های قبل وقتی جشنواره فیلم فجر برگزار می‌شد، وزارت ارشاد بلیت‌هایی را هرچند کم در اختیار انجمن‌های ادبی قرار می‌داد. چند سال است که می‌گویند حتی دیگر این امکان هم وجود ندارد. انجمن «قلم» وقتی برای دریافت این بلیت‌ها نامه می‌زند و درخواست می‌کند، آن‌ها جوابی نمی‌دهند. حتی در ارتباط با اعطای بن کتاب هم اخیرا خیلی به‌سختی انجام می‌شود که مبلغش هم خیلی قابل توجه نیست. این عضو هیئت‌مدیره انجمن «قلم» بیان کرد: ادبیات دیگر خیلی برای دستگاه‌های دولتی اهمیت ندارد و آن‌ها حاضر نیستند در این حوزه‌ها سرمایه‌گذاری کنند و این تبعات ناخوشایندی را برای چرخه ادبیات خواهد داشت. او در ادامه به برخی فعالیت‌های انجمن «قلم» هم‌مانند جایزه «قلم‌رزمین»، اعطای مدرک معادل و ... اشاره کرد و درباره برگزاری نشست‌های ادبی در کافه‌ها گفت: خودم در این نشست‌ها حضور نداشته‌ام اما شنیده‌ام که برخی محافل ادبی که شاید نتوان آن‌ها را «انجمن» نامید (چون به گستردگی انجمن‌ها نیستند) در کافه‌ها برگزار می‌شوند. آن محافل روی نقد آثار طیف روشن‌فکری کار می‌کنند یا در حوزه جریان‌شناسی و مکاتب ادبی جلساتی را برگزار می‌کنند. کارمان پارسی‌نژاد همچنین بیان کرد: تعداد شرکت‌کنندگان در نشست‌های ادبی کافه‌ها هم با توجه به محدودیت‌ها در کافه‌ها معمولا زیاد نیست. من نمی‌دانم این جلسات اصلا نتیجه‌ای خواهد داشت یا نه. باید دید این محافل چقدر اعتبار دارند و چقدر افراد تحصیل کرده به آن‌ها مراجعه می‌کنند اما به‌طور کل بیشتر جنبه محفلی دارند یا حرکتی سیاسی هستند و من تا کنون بازتابی از آن‌ها ندیده‌ام.